

Кучевата елама.

и приказка.

—

Мръкна се, а дядо Ной се не
прибура в къщи. Седнал на
кърмата пред трема, гледа небето,
подпушил пухлика.

— Дядо, хајде, те мама сложи
паралѣта! — се изправи до ста-
реца невръстно виче.

— Поше малко, дядовото... ишкат
да видят.

Внучето заповиса, вгледало се
о дѣда си.

Старецътъ продължаваше да
гледа небето. Поразтърка съ
дълони очи, да съзре по-добре.

И като гледа-гледа, хвана вну-
чето си за ръка: — не ми виж-
детъ очите, чедо! — се окая дѣ-
дото.

— Какво искаш да видиш?

— Хе-хе!... Тамъ в небето! — по-
сои си пръсти старецътъ отъ
северъ къмъ югъ.... Виждайш
ли да се бълвѣ нѣщо като
просирѣно платно на бѣленик?

— Той!... Виждайш! — отвърна
внучето, вгледало се в небето.